روزنه

تلاش سوسیالیست‌های یونان برای خصوصی‌سازی

محمود فاضلی

■ آقای ونیزلوس، وزیر دارایی دولت سوسیالیست یونان بار دیگر اعلام داشت «این کشور که همچنان با بحران کسری بودجه و بدهی روبه‌رو است قصد دارد از منابع مالی حاصل از فروش شرکت‌های دولتی برای غلبه بر بحران مالی و کسری بودجه استفاده کند.» به گفته وی «شرکت انرژی «دپا» که بزرگ‌ترین شرکت نفتی این کشور محسوب می‌شود، نخستین شرکت بزرگ دولتی خواهد بود که سهام آن از طریق بورس به بخش خصوصی واگذار خواهد شد.»گفته می‌شود در برنامه گسترده دولت یونان برای خصوصی‌سازی، اصلی‌ترین فرودگاه پایتخت به‌نام «الفتروس ونیزلوس» نیز به بخش خصوصی واگذار خواهد شد. امتیاز بهره‌برداری از شبکه جدید تلفن همراه در یونان نیز به زودی به شرکت‌های خصوصی واگذار خواهد شد. به گفته وی «منابع مالی حاصل از فروش شرکت‌های بزرگ دولتی به بخش خصوصی، به صندوق ویژه‌ای واریز خواهد شد.»

اقدامات جدید دولت یونان برای تسریع در برنامه خصوصی‌سازی این کشور در حالی است که فشارهای بین‌المللی برای اجرای اصلاحات اقتصادی و مالی در یونان به شدت افزایش یافته است. دولت یونان تلاش دارد تا سال ۲۰۱۵ میلادی بیش از ۵۰میلیارد یورو از اموال و دارایی‌های دولتی را به بخش خصوصی واگذار کند. اقدامات داخلی دولت یونان در بهبود وضعیت اقتصاد این کشور در حالی است که اعتصاب‌های داخلی رانندگان تاکسی، پزشکان و دندانپزشکان در یونان در اعتراض به طرح ریاضت اقتصادی همچنان ادامه دارد.

اعتصاب‌های داخلی یونان در حالی ادامه می‌یابد که این کشور در عرصه بین‌المللی به‌دنبال جلب حمایت متحدان اروپایی خود برای دریافت بسته حمایتی به این کشور است. نمایندگان پارلمان فرانسه در هفته گذشته به عنوان نخستین نمایندگان پارلمان حوزه یورو، دومین بسته حمایتی از این کشور را تصویب کردند. این بسته حمایتی به ارزش ۱۰۹میلیارد یورو است که بیش از ۵۰میلیارد یورو آن را بانک‌ها و موسسات مالی اروپایی تامین می‌کنند. معاون بانک سرمایه‌گذاری اروپا نیز در مورد دوم کمک‌های حمایتی از اقتصاد یونان اعلام کرد«اقتصاد یونان پتانسیلی بسیار قوی دارد و این کمک‌ها می‌توانند به بحران مالی این کشور سروسامان دهد.» در حالی که موضوع کمک‌های جدید مالی از سوی اتحادیه اروپا به یونان با مخالفت ۶۰درصدی و موافقت ۳۳درصدی افکار عمومی در آلمان روبه‌رو بود، دادگاه قانون اساسی این کشور کمک‌های مالی این کشور به یونان را قانونی دانست. کمیسیون اروپا که بازوی اجرایی اتحادیه اروپا محسوب می‌شود در واکنش به رای دادگاه قانون اساسی آلمان درباره کمک مالی این کشور به یونان، اعلام کرد این تصمیم تاثیر مهمی بر تلاش‌های صورت گرفته برای غلبه بر بحران بدهی منطقه یورو به شمار می‌آید. این دادگاه هرگونه دادخواستی که مانع از کمک مالی آلمان به یونان یا هر کشور دیگر در منطقه یورو می‌شود را ابطال کرد. این دادگاه، دولت آلمان را به کسب موافقت کمیسیون بودجه پارلمان این کشور پیش از اتخاذ چنین تصمیماتی ملزم دانست. یکی از سخنگویان کمیسیون اروپا اعلام نیز کرده است «این تصمیم بسیار بجا و مهم بود و تلاشی بزرگ برای خروج از بن بست بحران مالی در یونان محسوب می‌شود.»

قانونی دانستن کمک‌های مالی آلمان به یونان در حالی است که کمک آلمان به یونان که مسوولیت تامین بخش اعظم کمک‌های مالی اتحادیه اروپا و صندوق بین‌المللی پول به یونان را برعهده داشت با موجی از مخالفت‌های داخلی این کشور از جمله سیاستمداران، تعدادی از نمایندگان پارلمان، احزاب (بجز حزب سبز و چپ آلمان) و رسانه‌های این کشور روبه‌رو بود. مخالفان این کمک‌ها مدعی هستند وام پرداخت شده به یونان در سال ۲۰۱۰ مخالف قانون اساسی این کشور بوده و دولت آلمان موظف است تا مجلس این کشور را در جریان جزییات کمک‌های احتمالی قرار دهد. بسیاری از شهروندان آلمانی بارها نگرانی خود را از تاثیرات مالی وضعیت اقتصادی یونان بر یورو ابراز کردند. کمک به یونان در میان سایر کشورهای عضو اتحادیه اروپا دارای طرفدارانی است. اخیرا وزیر دارایی اسپانیا نیز اعلام داشته است «به منظور بازگشت آرامش به بازارها و جلوگیری از رکود اوراق بهادار و بورس اروپا باید گام‌های موثرتری برای حل مشکلات اقتصادی یونان و کمک به این کشور برداشته شود.» در حالی که تمامی نهادهای دولتی یونان بر خصوصی‌سازی اقتصاد این کشور تاکید دارند، انتظار می‌رود سخنرانی سالانه جرج پاپاندرئو، نخست‌وزیر سوسیالیست این کشور در آغاز به‌کار افتتاحیه هفتاد و ششمین نمایشگاه بین‌المللی این کشور در شهر تسالونیک یونان به فرصت مجددی برای طرح سیاست‌های کلان اقتصادی دولت تبدیل شود. سخنرانی نخست‌وزیر در حالی انجام خواهد گرفت که دولت حاکم سوسیالیست (حزب پاسوک) که در مقایسه با حزب رقیب در پایین‌ترین سطح محبوبیت مردمی قرار دارد، انتظار دارد با بهبود وضعیت اقتصادی کشور محبوبیتش در نزد افکار عمومی افزایش یابد. در تظاهرات ضد دولتی امسال علاوه بر حضور فعال اتحادیه‌ها، سندیکاهای کارگری، احزاب سیاسی و دانشجویان در تظاهرات اعتراض‌آمیز این شهر شرکت می‌کنند. پلیس یونان در اطلاعیه‌ای از تمامی شهروندان این شهر خواسته است تا شعاع سه کیلومتری از محل برگزاری نمایشگاه از پارک کردن اتومبیل‌های خود خودداری کنند. احزاب سیاسی و سندیکاها و اتحادیه‌ها، اساتید و دانشجویان یونانی طی بیانیه‌هایی آمادگی خود را برای شرکت در تظاهرات ضد دولتی اعلام داشته و از مردم خواسته‌اند که مخالفت خود را با سیاست‌های ریاضت اقتصادی دولت ابراز دارند.

عکس: James Nachtwey

چرا از ما متنفرند

فرید زکریا

ترجمه: مرجان یشایایی

برای ما که در نیویورک زندگی می‌کنیم، یازدهم سپتامبر معنای دیگری دارد. در آن روز من به سوی لانگ آیلند می‌رفتم تا با استفاده از یک مرخصی یک‌ماهه و فراغت از کار نیوزویک روی کتاب جدیدم کار کنم. حدود ساعت۹ صبح برای شنیدن اخبار، رادیو را روشن کردم. از لابه‌لای اخبار جسته‌وگریخته می‌شد به اصل مطلب پی برد. به طرف خانه دور زدم تا پهلوی همسر و پسر یک‌ساله‌ام برگردم. به تدریج که به مرکز شهر نزدیک‌تر می‌شدم انواع موانع و ماشین‌های پلیس بیشتر می‌شد. تمام تونل‌ها و پل‌ها بسته بود و منهتن به کلی قفل بود. هشت‌میلیون نفر تلاش می‌کردند تا از طریق تلفن‌های همراه، خبری بگیرند و نتیجه آن شد که هیچ‌کس نمی‌توانست ارتباط برقرار کند.

دوباره دور زدم و در مسیر لانگ آیلند به طرف خانه دوستی رفتم که قرار بود آنجا روی کتابم کار کنم. به محض ورود با خشم و وحشت اخبار سی.ان.ان را روشن کردم و سرانجام توانستم با همسرم صحبت کنم و از سلامت خانواده‌ام خبر بگیرم. ولی خیلی زود نزدیک‌ترین دوستم، هم‌اطاقم در دانشگاه، به من تلفن زد. برادرش کریس در یکی از طبقات برج‌های دوقلو کار می‌کرد و کسی از او خبری نداشت. به دوستانم تلفن زدم و با هر کسی که فکر می‌کردم می‌تواند خبری از او داشته باشد، تماس گرفتم، از اداره پلیس نیویورک گرفته تا اف‌بی‌آی و سیا. به یاد می‌آورم که بخش‌های اورژانس بیمارستان‌ها را تخت به تخت می‌گشتم و امیدوارانه به سیل بیمارانی که می‌آوردند، چشم می‌دوختم. ولی همه تلاش‌ها بیهوده بود. دیگر خبری از کریس نشد.

پس از آن همواره از خودم می‌پرسیدم مقصر چه کسی بود؟ سال‌ها بود که ماجرای القاعده و بن‌لادن را بعد از حمله به سفارتخانه‌های آمریکا در آفریقا و حمله به ناو آمریکایی در یمن دنبال کرده بودم و در سمت مدیرمسوول مجله فارن افرز تفسیری بر مطلب تاریخ‌شناس برجسته پرینستون، برنارد لوییس، درباره فتوای القاعده علیه آمریکا نوشته بودم. ولی هنوز از این حمله بهت‌زده بودم، از جسارت در اجرای آن، سادگی و موفقیت‌اش. از جهاتی من یک آمریکایی تمام‌عیارم و همواره تصور می‌کردم آمریکا جزیره‌ای است صخره‌ای، دور از مشکلات و آلودگی‌های جهان امروز و مانند بیشتر آمریکایی‌ها از این تجاوز و خشونت به کلی سرگردانم کرد. کار روی کتابم را کناری گذاشتم و تمام وقت آزادم به مطالعه و فکر کردن درباره علت این حمله گذشت. چه چیز می‌توانست این خوی شیطانی را توضیح دهد؟ نتیجه ساعت‌های طولانی کارم مقاله‌ای شد شش‌هزار کلمه‌ای با عنوان «چرا از ما متنفرند» که بیش از هر نوشته‌ای که تا آن زمان چاپ کرده بودم، مورد توجه قرار گرفت. این سوالی بود که آمریکایی‌ها یا بهتر بگویم مردم جهان مشتاقانه پاسخش را می‌جستند و در انتظار توضیح و درک آن بودند. در آن هنگام موضوع بیش از آمریکا و سیاست خارجی آن مربوط می‌شد به اسلام و جهان عرب. از چنین دیدگاهی یازدهم سپتامبر را تحلیل می‌کردیم: با تمرکز بر «آنان». آنان که بودند؟ چرا آنقدر عصبانی؟ چه چیز می‌خواستند؟ چه چیز مانع تنفر آنان از ما می‌شد؟ بحث درباره اسلام و جهان عرب بی‌دردسر نبود ولی آن تلاش به بار نشست، به ویژه وقتی خود اعراب و مسلمانان نیز شریک بحث شدند. قبلا هم گفته بودم که مهم‌ترین مطلبی که در دهه گذشته نوشته شده، گزارش توسعه اعراب سازمان ملل متحد بوده است؛ گزارشی از خود عرب‌ها که به تفصیل به جزییات دلایل فروپاشی جهان عرب می‌پردازد. در گزارش، اعراب خود به ریشه‌های ایستایی و در خود فرورفتگی جوامع‌شان پرداخته‌اند. به باور من همین گزارش منجر شد به بروز سلسله عقاید و اعمالی که القاعده و فلسفه وجودی‌اش را بی‌اعتبار کرد و خیزش بهار عرب را به دنبال داشت. اگر در یازدهم‌سپتامبر ۲۰۰۱، فکر و ذکرمان را آنان اشغال کرده بودند، اکنون بحث بیشتر درباره خود ماست. وضعیت امروز آمریکا در جهان چیست؟ آیا ایمن‌تر یا قوی‌تر شده‌ایم؟ آیا آنچه را که کرده‌ایم ارزشش را داشته؟ حال که آمریکا گرفتار بحران اقتصادی است این سوال‌ها پیرامون‌مان را فراگرفته. امروز آمریکا نه به بیرون بلکه به درون خود نگاه می‌کند. بخشی از آن به دلیل پیروزی در جنگ علیه القاعده است. هر چند هنوز تهدید تروریست‌های بنیادگرا جدی است ولی توانسته‌ایم به نوعی آن را مهار و مدیریت کنیم.

این آمریکاست که در نگاهی وسیع‌تر باید درباره‌اش صحبت کرد. احتمال کمی وجود دارد که این بخش از تاریخ به نام القاعده و تروریسم بنیادگرا ثبت شود. القاعده بخش کوچکی از یک کتاب بزرگ است. داستان اصلی درباره تغییرات سریع جهان و احتمالا سرنوشت ابرقدرت آن، ایالات متحده نوشته خواهد شد. تاریخ یازدهم سپتامبر را به عنوان سرآغاز افول هژمونی بی‌رقیب آمریکا به یاد خواهد آورد. در یازدهم‌سپتامبر، جهان در آرامش بود و ایالات متحده بر آن چیرگی داشت. با مازاد بودجه روبه‌رو بودیم. نفت بشکه‌ای ۲۸دلار و اقتصاد چین یک‌پنجم اقتصاد آمریکا بود. امروز آمریکا در سراسر جهان در حال جنگ است. ۱/۵ تریلیون دلار کسری بودجه داریم، نفت به بشکه‌ای ۱۱۵دلار رسیده و چین دومین اقتصاد بزرگ دنیاست. القاعده فراموش خواهد شد. ولی آنچه از آن زمان - واپسین روزهای قرن بیستم - در یادها می‌ماند، آن است که بریتانیا با صرف منابع چشمگیر و مهم‌تر از آن توجهی روزافزون دوباره نقش ژاندارم دنیا را بر عهده گرفت و سربازانش را به آفریقا، افغانستان و عراق فرستاد ولی بریتانیا فراموش کرده آنچه قدرتش را به واقع تهدید می‌کند، توسعه اقتصادی آلمان و ایالات متحده است که برتری صنعتی‌اش را هدف گرفته‌اند. آمریکا باید توانش را صرف حل مشکل اصلی‌اش کند یعنی دوام در دنیای در حال تحول و پرجنب و جوش فعلی. نیاز اصلی نه یک سیاست خارجی قدرتمند یا جنگ، بلکه تغییراتی مهم در خانه است. آنان تهدیدی برای ما نیستند. تهدید اصلی خود ما هستیم.

منبع: سی.ان.ان

آنهایی که در پی ساختن هستند نه ویرانی

باراک‌حسین اوباما

ترجمه: سجاد فیروزی

باراک اوباما، رییس‌جمهور آمریکا در آستانه دهمین سالگرد حادثه ۱۱ سپتامبر، مطلبی برای روزنامه «فیگارو» نوشت و در آن از حمایت آمریکا برای کشورهایی سخن گفت که خواهان سعادت و آرامش هستند

«در دهمین سالگرد حادثه ۱۱ سپتامبر باید خاطرنشان کنیم که این حمله تروریستی تنها علیه آمریکا نبود؛ این حمله علیه تمام مردم دنیا، علیه انسانیت و علیه ذهنیت مشترک ما در اقصی‌نقاط دنیا بود. ما به خوبی به یاد داریم که ۱۰ سال پیش همه مردم دنیا در آن واحد با هم یک کار را انجام دادند؛ در این کره خاکی و در همه شهرهای دنیا، مردم به احترام قربانیان این حادثه سکوت کردند و ما قدردان همه آنها هستیم. مردم به کلیساها، مسجدها و تمامی جاهای مقدس رفتند و دست به دعا برداشتند. ما در اینجا یعنی در آمریکا هرگز فراموش نمی‌کنیم که مردم در چهارگوشه دنیا برای قربانیان این حادثه شمع روشن کردند و با اهدای دسته‌گل، همدردی‌شان را با این ماجرا نشان دادند. ما اتحاد آنها با خودمان را هرگز فراموش نمی‌کنیم. به خوبی به یاد داریم که هفته‌های پس از حادثه ۱۱ سپتامبر همگی در قالب یک اجتماع بین‌المللی در جنب و جوش بودیم و در کنار یکدیگر کار می‌کردیم. با همین انسجام و همبستگی گسترده، کمپ‌های آموزشی القاعده در افغانستان را به تسخیر خود در آوردیم، طالبان را سرنگون کردیم و به مردم افغانستان کمک کردیم تا از زیر سلطه تروریسم نجات پیدا کنند. با این حال، چند سال بعد از آن ماجرا روحیه جهانی که پس از ماجرای ۱۱ سپتامبر شکل گرفته بود و ما به خوبی حسش می‌کردیم، از بین رفت و در هم فرو پاشید. به عنوان یک رییس‌جمهور، تلاش کرده‌ام تا دوباره همکاری جهانی را که به آن نیاز داریم، بازسازی کنم و برابر آنهایی که می‌خواهند به ما آسیب برسانند، بایستیم. ما باز هم با ملت‌های مختلف و مردم آن، عصر جدیدی را به وجود آوردیم که پایه آن مبتنی بر احترام و علاقه دوطرفه بود.

به عنوان یک اجتماع بین‌المللی نشان دادیم که تروریست‌ها نمی‌توانند در برابر این روحیه همبستگی شهروندان کاری انجام دهند. من باید به وضوح بگویم که آمریکا علیه اسلام نبوده و هرگز هم نخواهد بود، بلکه برعکس ما با همکاری متحدان و هم‌پیمانان خودمان علیه القاعده‌ای ایستادیم که به ده‌ها کشور حمله کرده بود و هزاران نفر مرد، زن و کودک بی‌گناه که اتفاقا مسلمانان زیادی را هم در بین آنها بودند، کشته بود. این هفته ما یاد و خاطره تمامی قربانیان حملات تروریستی القاعده را گرامی می‌داریم و شجاعت خانواده‌ها و همشهری‌های آنها، از خاورمیانه گرفته تا اروپا و از آفریقا تا آسیا را تحسین می‌کنیم. با کار و تلاش گروهی، ما توطئه‌های القاعده را خنثی و اسامه بن‌لادن و بخش اعظمی از تشکیلات او را سرنگون کردیم و القاعده را در مسیر شکست قرار دادیم.

در همین زمان مردم خاورمیانه و آفریقای شمالی هم نشان دادند که با قدرت اخلاق و مبارزه با خشونت می‌توان به سوی عدالت و رستگاری رفت نه با تروریسم و خشونت کورکورانه. مشخص است که در این رهگذر، خشونت جایی نخواهد داشت و آینده به افرادی تعلق دارد که در پی ساختن هستند نه در پی ویران کردن. در اینجا به ملت‌ها و همه مردمی که در پی آرامش و سعادت هستند، می‌گویم که آمریکا در کنار شما و متحد شماست. ما اگرچه بخشی از نیروهایمان را از عراق و افغانستان بیرون کشیده‌ایم اما از عراقی‌ها و افغانی‌هایی که تلاش می‌کنند برای مردم‌شان امنیت و موفقیت را به ارمغان بیاورند، حمایت می‌کنیم و در دنیای اعراب از منزلت و حقوق جهانی همه موجودات بشری دفاع می‌کنیم. البته در این راستا تلاش کرده‌ایم ارزش‌های واقعی کشور خودمان را هم بازسازی کنیم. آمریکا به عنوان یک ملت مهاجر از مردم همه کشورها و همه فرهنگ‌ها استقبال می‌کند و پذیرای آنهاست. مردم گذشته آمریکا - مثل همان قربانیانی که ۱۰ سال پیش آنها را از دست دادیم - به ما یاد داده‌اند که به رغم اختلاف نژادی و قومیتی و به رغم اختلافات اعتقادی و عقیدتی همه ما از طریق روحیه‌ای مشترک به هم وابسته‌ایم؛ روحیه‌ای که می‌توانیم با استفاده از آن دنیا را برای این نسل کنونی و نسلی که در پیش داریم به بهترین مکان ممکن تبدیل کنیم. این مورد همان ارثیه‌ای است که افرادی که از بین ما رفته‌اند، برایمان گذاشته‌اند.

آنهایی که در ۱۱سپتامبر به ما حمله کردند، می‌خواستند بین آمریکا و سایر کشورهای دنیا فاصله بیندازند. آنها شکست خوردند. حالا در دهمین سالگرد آن حادثه ما و دوستان‌مان به یاد آنهایی که در این مبارزه جان خود را از دست دادند، با یکدیگر متحد هستیم. به یاد آنها ما دوباره روحیه همبستگی و احترام متقابلی را که دنیا نیاز دارد تا در صلح، آزادی و رستگاری به سر ببرد، ساخته‌ایم.»

نکته

مردم خاورمیانه نشان دادند که با قدرت اخلاق و مبارزه با خشونت می‌توان به سوی عدالت و رستگاری رفت نه با تروریسم و خشونت کورکورانه. آینده به افرادی تعلق دارد که در پی ساختن هستند نه در پی ویران کردن

دریچه

احتمال حمله القاعده در سالگرد ۱۱سپتامبر

■ هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا هشدار داده که همزمان با دهمین سالگرد حملات یازدهم سپتامبر، القاعده در صدد انجام عملیاتی در نیویورک و واشنگتن است. خانم کلینتون گفت که گزارش «مشخص و جدی اما تایید نشده‌ای» در این زمینه دریافت شده است.

باراک اوباما، رییس‌جمهور آمریکا، قرار است روز یکشنبه برای شرکت در این مراسم به شهرهای نیویورک و واشنگتن برود. در جریان این حملات که در سال ۲۰۰۱ انجام شد، حدود سه‌هزار نفر در نیویورک، واشنگتن و پنسیلوانیا کشته شدند. مقام‌های آمریکایی روز پنجشنبه اعلام کردند اطلاعات «مشخص و جدی، اما تایید نشده‌ای» دریافت شده که نشان می‌دهد عده‌ای به‌دنبال حمله به این کشور هستند.

سازمان‌های اطلاعاتی این کشور در حال تحقیق درباره این تهدید هستند. خانم کلینتون این اظهارات را در مراسم یادبود حادثه یازدهم سپتامبر در بازار بورس نیویورک مطرح کرد. او گفت: «القاعده باز هم در صدد صدمه زدن به آمریکایی‌ها به ویژه در نیویورک و واشنگتن است.» خانم کلینتون افزود: «این نباید ما را شگفت زده کند، بلکه یادآور دایم اهمیت نبرد ما علیه افراط‌گرایی خشونت‌آمیز است؛ صرف‌نظر از آنکه چه کسی تبلیغ کند، از کجا بیاید و چه هدفی داشته باشد.»

او با تاکید بر اینکه مقام‌های دولتی و فدرال، خطر القاعده را بسیار جدی می‌گیرند، گفت: علت علنی کردن این تهدید این بوده که میلیون‌ها شهروند آمریکا هوشیار شوند. به گفته خانم کلینتون، مدارکی که در هنگام عملیات کشتن اسامه بن لادن در می گذشته در محل زندگی او در پاکستان به دست آمد، حاکی از آن بود که القاعده در حال برنامه‌ریزی برای حمله به آمریکا در سالگرد حادثه یازدهم سپتامبر است. وزیر خارجه آمریکا گفت: مردم این کشور نباید برنامه‌های خود را تغییر دهند، بلکه تنها هوشیار باشند.
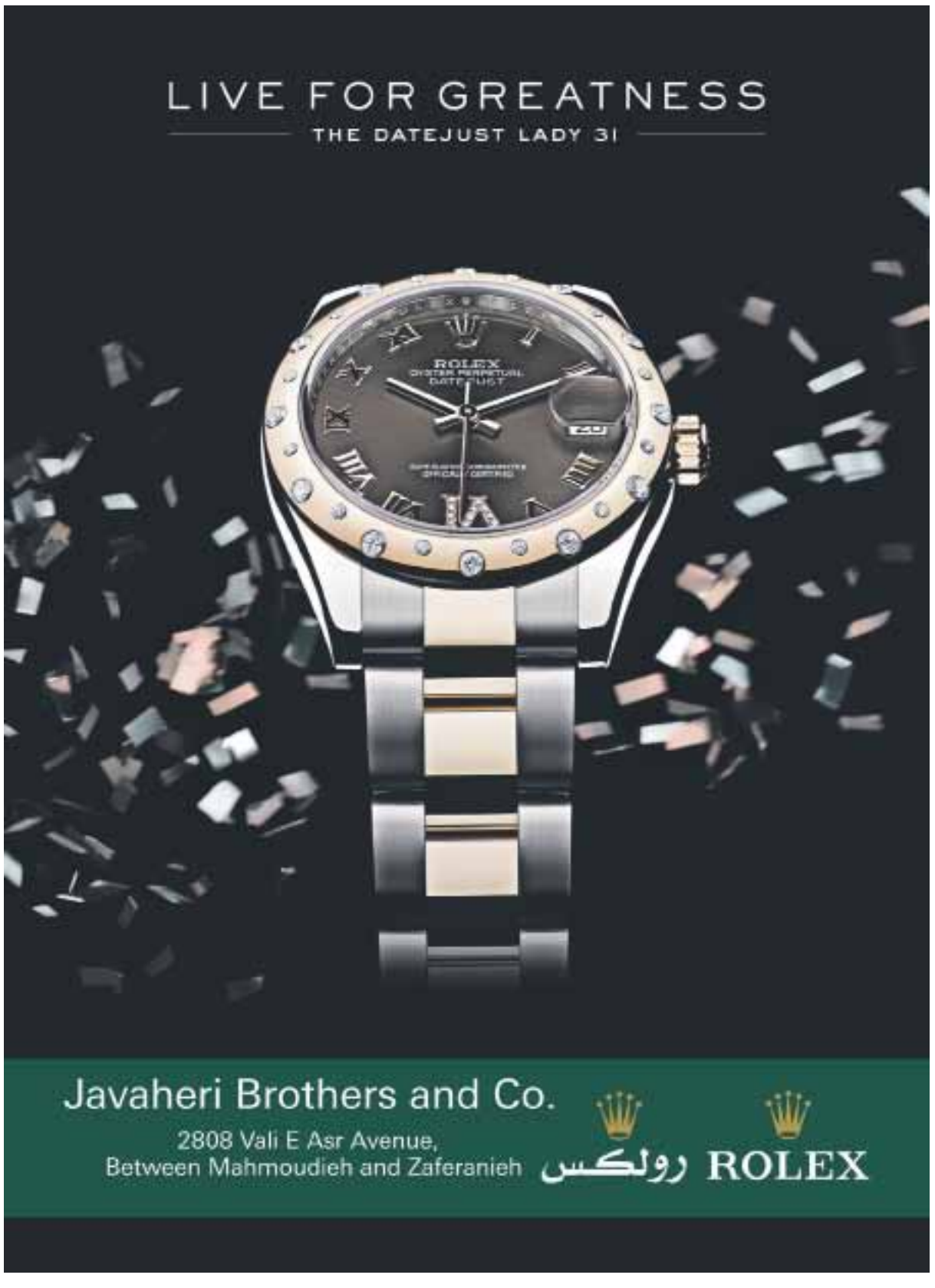
مراسم متعددی به مناسبت سالگرد حملات یازدهم سپتامبر قرار است طی چند روز آینده برگزار شود. باراک اوباما از محل ساختمان‌های مرکز تجارت جهانی، پنتاگون و منطقه سقوط چهارهمین هواپیمای ربوده شده در «شنکسویل» در پنسیلوانیا دیدار خواهد کرد.